

1943-04-29

SENDER

Johanne Christine Larsen

RECIPIENT

Laura Warberg Petersen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Jørgen og rutebilchaufføren Due
Andersen kendes ikke. Ej heller
Kristian, Hanne, gamle Fru Andersen,
Ruth og Fru Petersen.
Thinesen er formodentlig Grete
Warberg Larsen, f. Tinesen/Thinesens
far.

Malling Kirke: På på den sydlige side
af kirkegården findes resterne af et
rundt kampestenstårn bygget som et
fæstningstårn i 1200-tallet. Tårnet har
oprindelig været omkring 14 meter
højt og var en vigtig del af den
"fæstning", kirkegården var indrettet
som. (Wikipedia sept. 2027).

Sender's location:

Lindøgaard

Sender info (seal, address, etc.):

Gårdens navn er skrevet øverst s. 1

Mentioned people:

Ellen Agnete Amstrup

Adolph Larsen

Andreas Larsen

Else Larsen

Johannes Larsen

Nete -, Laura Warberg Petersens

veninde

Ellen Sawyer

Erik Warberg Larsen

Grete Warberg Larsen

Martin Warberg Larsen

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB8411

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

TRANSCRIPTION

Lindøgaard 29-4-1943.

Kære lille Bie!

Nu er Kl. halv 1, nu er det saa, om jeg kan et nogenlunde Brev til Posten kommer. Jørgen rejste nu til Formiddag, Manse kørte ham hen til 11 11 og inden jeg saa fik vasket op og lidt andre daglige løbende Ærinder besørget var det Middag; jeg har Fornemmelsen af at have forsømt dig i denne Paaske, men Jørgen fylder Tilværelsen ud, saa der daarlig bliver Tid til Breve. Jeg har været forfærdelig glad ved at have ham, den gode Jørgen og jeg fik det Indtryk, at det ogsaa har været lidt af en Vederkvælgelse for ham at være her.

Tak for dit Brev lille Skipper, sikken et Held, at du og din Nete havde netop Langfredag med det vidunderskønne Vejr til Jeres Fridag. Ja, hvor det maa blive svært for dig at komme af med den gode Nete; hvis hun ikke er rejst, naar du faar dette, hils hende saa så varmt fra mig, jeg synes ligefrem, jeg kender hende og holder af hende. Hvor skal hun hen? paa Sindss.hosp.? I maa da saa faa nogle nye nu, hvordan mon de bliver? Nete ringede i Gaar. Den lille Prinsesse Hanne er nu kommet til Fåborg, d.

9_ende_ vist; de havde talt om hende i Telefonen en Aften og da var hun glad og all right; næste Dag fik de et Brev med lutter Jammerklager; hun havde faaet en forfærdelig streng Oversygepl., der var saa meget Arbejde, hun sled og sled og trods al Umage kunde hun aldrig gøre det godt nok. Nete sagde, at Kristian var ude af sig selv, men det kan ikke nytte, sagde Nete, hun er saamænd saa sund og stærk og kraftig nu, at det kan ikke gøre hende noget at tage fat - hvor er Nete fornuftig! Jeg har altid haft en Fornemmelse af lidt forkælet der. Ligner det noget at gøre Kr. og Nete saa kede af det med Jammerhyl; det var ligesom da hun den Sommer laa til Sengs og var meget syg, og saa stod op og cyclede til Lindøgaard. Hvor er der anderledes Krummer i Land! Hende kunde jeg nu godt lide.

Vi var saa hos Elle 2_den_ Paaskedag, Fatteren kørte Jørgens og mig til Rutebilen, Tinge skulde cycle ud med Knabstrupperne, som jo er solgt formedelst 2300 Kr. Due Andersen kørte os videre ad Langegade, da vi var de eneste i Bilen; han drejede saa om der ved Jernbaneoverskæringen, saa vi havde kun et Par Skridt op til Elle, det arrangerede Elle ["Elle" overstreget] Jørgen. Vi var der ved halv 12 Tiden og ventede paa Tinge til 20 Min i 1, saa mente jeg, vi skulde spise. Noget efter kom Tinge, meget flov - og han havde Grund til det - vi fik ud af ham, at han havde faaet noget Mad (!) og om T. Elle havde noget imod at han stak af igen. Elle er jo altid large og tog ham det ikke i mindste Måde fortrydeligt op, men var forstaaende.

2.

Mon du ved, at Thinesen er død og blev begravet Paaske Lørdag, saa Grethe var altså hjemme. Det er mere end Tinge er i Øjeblikket. Som Manse udtrykker det, han er ude at sværme; det var vist i Gaar Morges, han tog af Sted, mulig kommer han i Dag, mulig først i Morgen. Han har nok delvis gjort Manse til sin fortrolige, var jo ogsaa nødt til det, naar han saadan forsvandt. Jeg haaber saadan, at han har haft et Par gode Dage. - Naa, det var Elle-dagen jeg var ved. Puf og Else var bedt over til Kaffe og vi havde saadan en hyggelig Stund - ja en hel Træffer. Puf og Jørgen snakkede saa godt sammen; men skuld ["skuld" overstreget] da de gik, fulgte Jørgen med op og hilste paa Las.

Nu skal du høre noget kunstigt: inden de gik, bad Puf Elle om en Bog, han vilde laane af hende; den plejer at staa i Hjørnereolen de ledte og ledte begge to, men nej; Elle bemærkede, at den var indb. i Ruskind. Da de havde opgivet og var gaaet, stod jeg alene derinde og tænkte paa Bogen, sagde pludselig til mig selv: der maa den være, gik hen til de 5-7 Bøger, hvor jeg mente, nej den var ikke mellem dem, saa tog jeg dem ud og derinde bag ved laa der en lille Bog i Ruskind - den! Var det ikke pudsigt? Jørgen havde før P. og E. kom til Kaffe været en Tur i Byen, dels for at aflægge gamle Fru Andersen en Visit, dels for at gaa paa Kirkegaarden, det var et Herrens Vejr den Dag og han fik megen Regn - det var helt Uvejr her paa Fyen, men jeg var heldig; det regnede ikke de Gange jeg skulde ud. Jeg gik jo altsaa ned til Rutebilen ved 9 Tiden, klar Himmel, højlys Dag. Det var en yderst vellykket Tur i det hele taget, kan du tro, men naturligvis var jeg træt og forsviret næste Dag. Elle havde givet baade Snaps og Vin til begge Maaltiderne. Jørgen har haft en glimrende Appetit hele Tiden, jeg tror det har været en god Rekreation for ham. Elle var saa sød at besøge, hun er sandelig værd at gæste, og hvor hun har det smukt og hyggeligt - og dejlig varmt nu med den nye Kakkellovn.

Vi har ikke læst noget om den Rundkirke i Malling (jeg har i min tidl.

Ungdom været i Malling!) det er da knusende interessant er det for ganske nylig, de har fundet den? og man ved maaske slet intet om den, hvad Navn den har haft eller paa hvad Tid den har ligget der. Maaske det har været en Fæstning med Lig af dræbte Mennesker udenom. Nu nærmer vi os d. 1ste og dermed den nye Pige, du kan stole paa, jeg er ikke videre højrumpet. Manse er skrevet paa Sogneraadslisten men som Nr. 5, saa der er ingen Fare.

Ak Ruth! Den stakkels Fru Petersen! Men kan du huske, hvad Grethe sad og fortalte om hendes Færd? Man kunde sige sig selv, at det gik ikke. Mon hun nu klarer sig, tror du? Hvor er det sørgeligt

[Indsat s. 1, øverst; på hovedet:]

Kl er over halv 2, jeg begynder ikke paa et nyt Ark, har heller ikke mere at fortælle, Fatteren og Manse har det godt. M. og Jørgen havde en Masse Sjøv sammen!

Hilsen fra dem, og fra din Mor.

dina & jaard 29-4-1943.

Hau lille Bie! Nu er kl. halv 1, nu er det saa, nu er jeg
et nogenlunde Brev til Posten kommen.
Jørgen rejste nu til Formiddag, Maane boite
ham hen til 11te og inden jeg saa fik varmet op
og lidt andre daglige løbende Brænder besigtet
var det Middag, jeg har Formennelsen af at
have forandret dig i denne Paaske, men jeg
fylder Tilværelsen ind, saa den daarlige bliver
lidt til Brev. Jeg har været forfærdelig glad
ved at have ham, den gode Jørgen og jeg fik
det Indtryk, at det ogsaa har været lidt
af en Vederkvælgelse for ham at være her.

Tak for dit Brev lille Skipper, sikken et Keld,
at den og din Nede havde velop Langfredag
med det vidunderlige skønne Vejr til fem, Friday.
Ja, hvor det mas bliver svært for dig at komme
af med den gode Nede, hvis himmel ikke er rejst
naar du saa dette, hvis hende saa så varmt
for mig, jeg synes ligesom, jeg kender hende og
holder af hende. Hvor skal hun hen? Saa
Lindes.kopf? I mas da saa saa nogle nye
nu, hvordan man de bliver? Nede ringede i
Gaar. Den lille Prinsesse Hanne er nu kommen
til Fåborg, d. 9te vist, de havde talt med hende
i Telefonen en Aften og da var hun glad og
aet rigtig; næste Dag fik de et Brev med lækker
fammeklager; litum havde faaet en forfæ-

olet; stren, Ouesggept., der var saa meget
arbejde, liim stot q oled q, trok al Hmoye
kunde liim aedri; giro det godt nok. Heto
sagde, at Kristian var ud af sig selv, men
det kan ikke myde, sagde Hede, liim e saa
mand saa stund q, stak q, kraft; nu, at
det kan ikke giro hend noget at tage fast
— liim e Hede fornust;! H, har allet haft
en Fornemmelse af litt forkælet der. Ligne
det noget at giro K. q, Hede saa keds af det
mit sammenlyl; det var liim an de liim
den Sammen saa til Lenz q var meget dyg,
q saa stot q, q, eyalet til Lendoggaant. Hwa
e der andelede. Kræmmer i sand! Hende
kunde j, nu godt liim.

Vi var saa hos Elle 2den Paaskedag, Fatteren
Korte Jorgens q, mig til Rudebilen, Ting skue
eyale ut mit Knabstieppene, som jo e sagt
fornedelst 2300 Kr. Que Andersen Korte o viden
at dangege, da vi vande eneste i Bilen, han
drejer saa an den mit Jernhamovetkarvingen,
saa vi haide kin el Par Skridt q, til Elle,
det arrangeret Elle Jorgens. Vi var den mit
hals 12 Tiken q, vunde paa Ting til 20 Min
i 1, saa vunde j, vi skue spice. Noget efter
kam Ting, meget slov - q han haide Grunt
til det - vi fik ud af ham, at han haide
faact noget Ma (!) q, an T. Elle haide noget
ind at han stak af igen. Elle e jo allet
lange q, ta, han del ikke i mindste Ma
forbydeligt q, men var fastsaent. BB8411

Andersen en Viis, dels for at gaa paa
Kirkegaarden, det var et Herrens Vejs den
dag og han fik megen Regn - det var helt
uvist, hvor paa Fjern, men p var heldig, der
regnede ikke de Lange p skulde ud. J gik
jo allraa net til Rudehulen det 9 Tiden, blev
Himmel, ligesom d. g. Det var en yderst
vellykket Tur i det hele taget, kan du tro,
men naturligvis var p taal p forsvindt naar
dag. Elle havde givet haab Snaps og Vin
til begge Maaltider. Jorgen har haft
en glimrende Appetit hele Tiden, p tror
det har været en god Rekreation for ham.
Elle var saa tid at besøge, hvem er sandelig
vandt at gæste, og hvor him har det smukt
og hyggeligt - og døjlig varmt nu net den
nye Kækkelovn.

Vi har ikke læst noget om den Runabirk
i Malling (p har i min tidl. Udgave været
i Malling) det er da temmelig interessant
er det for ganske nylig, de har fundet den?
og man vet maaske det indeh om den, hvad
navn den har haft eller paa hvad Tid den
har ligget der. Maaske det har været en
Fæstning med sig af dræbte Mennesker. Men
nu maa man vi os d. 1ste og dermed den nye
Tid, du kan stalle paa, p og ikke videre lig rummet.
Thaus er skrevet paa Fjærrerask lister, men
som Nr. 5, saa den er inden bære.

At Rulle! den stakkels tre Jøder! Men kan
du huske hvad Gælden var og fortælle om hendes
Færd? Man kunde sige sig selv, at det gik ikke.
Men him mig klare sig, tror du? Hvor er det hyggeligt.

2. Man der net, at Thineesen er dit q, blev
begrauet Paaske-Lørdag, saa Gæstene var alle
ligeledes. Det er nu en Tine i i Gjæll
Keb. Sam Maane udtrykker det, han er net
at overvære; det var vist i Gaar Manges, han
tog af Stet, nu; kommer han i dag, nu;
først i Morgen. Han har nok delvis gjort
Maane til sin fortælling, var jo ogsaa siødt
til det, naar han saadan forsvandt.
Jeg haaber saadan, at han har kastet
Paa god Dage. — — Naar, det var alle-dagen
j var net. Puff q, blev var det net til
Kaffe q, vi havde saadan en hyggelig
Stund - ja en hel Træff. Puff q, joigen snak
Keb. saa godt sammen, senere skend da
de gik, fulgte joigen nu q, q, hilste paa os.
Nu skal du høre noget kærstift: indend
gik, bad Puff alle an en Bø, han vilde laane
af hende; den plejer at staa i Hjørne sealer
de lette q, lette ligger to, men nej; alle be-
mærker, at den var indb. i Ruskind. Da
de havde q, givet q, var gaaet, stod j alene
derind q, tænkte paa Bøen, sagde pludselig
til mig selv: den maa den vare, gik hen til
de 5-6 Bøen, hvor j mente, nej den var ikke
mellem dem, saa tog j den net q, den inde
bø net laa den en lille Bø i Ruskind - den!
Var det ikke pudsigt?

Joigen havde for P. q, s. kan til Kaffe varet
en Tine i Bøen, dels for at aflægge gamle Fri